

La intel·ligència de les ciutats

Un factor fonamental per entendre una ciutat és conèixer qui, en cada època, n'ha liderat el desenvolupament. Sempre he trobat molt suggestiva la idea noucentista que afirma que les ciutats són creades per intel·ligències posades en contacte. Intel·ligències de persones que, combinant les seves diferents "modalitats intel·ligents", han modelat el territori, hi han impulsat activitats, han dissenyat els traçats dels carrers, hi han bastit monuments i símbols, s'han emmirallat en l'art que n'era el seu orgull... Algú diria, des d'una perspectiva marxista, que són les elits dirigents les que modelen les ciutats, perquè aquestes prenen la forma i la mesura de la seva mentalitat. Però, en temps democràtics, el poder de transformar les societats, de crear civilització, ja no només recau en el poder econòmic, sinó també en les classes mitjanes, que han conquerit la política i l'administració, i han acabat essent rellevants en la conformació d'unes ciutats més igualitàries i cultes.

El repte de les ciutats és retenir coneixement i atreure nou talent. Hauria de ser un repte compartit per l'administració i les seves institucions, i pel món privat i les empreses i organismes. Per això és tan important impulsar un model universitari a Manresa. Un dels projectes frustrats que he viscut més de prop va ser el del Parc Tecnològic. Impulsat per la desapareguda Caixa Manresa, havia de ser un primer exemple de la reconversió de la indústria local cap a les noves indústries tecnològiques 4.0. El bloqueig sense sentit de l'administració local va paraitzar el projecte. Atreure talent és atreure oportunitats, consum cultural, escoles de nivell, nou urbanisme... El Parc havia d'anar en aquesta direcció. Que hi hagi el CTM i l'edifici Impuls no és pas dolent, però és radicalment insuficient. Les ciutats avançades són les que tindran el talent i el coneixement en el seu ADN. Un dels papers de l'administració serà posar intel·ligències en contacte, crear xarxes de relacions i sobretot fer que les ciutats siguin l'objecte del desig d'aquelles persones que volen viure en un entorn de qualitat per desenvolupar la seva creativitat i els seus projectes vitals. Manresa té, de moment, el vas mig buit. Han de canviar moltes coses. Sobretot algunes persones del staff funcional que paralitzen l'administració pública.